

Van den Berg scriba, Ds. Landwehr adj.-scriba. De dep., beneemd om de kerk van Maas- sluis B bij te staan in de behandeling van een moeilijke zaak, brengen rapport uit bij monde van Ds. Wolf. De vergadering legt zich bij de conclusie neder.

De namiddag-zitting vangt aan om 1 uur met het examen van den heer de Jong.

Een gedeelte van de predikatie over Hebr. 4: 1 en 2 wordt voorgedragen.

Het examen in de exegese O. T. wordt afgenomen door Ds. Hoekstra (Jer. 2), in die van het N. T. door Ds. Veder (Luk. 16) en in de dogmatiek door Ds. van Haeringen. Het examen heeft een gunstigen uitslag.

Een vraag van Schiedam (A) over het huwelijkformulier wordt door de Classis beantwoord. Met groote meerderheid neemt de vergadering, dat noodzakelijke wijzigingen aan de vrijheid der kerken worden overgelaten.

Capelle a. d. IJssel brengt enkele vragen ter tafel, die door den praeses beantwoord worden. Deze vragen raken het noemen van de sonde bij afkondiging van censuur en de publieke beklagens in de kerk, bij gebreken hoortvaardigheid.

De Classis neemt naar aanleiding van enkele voorkomende gevallen de volgende motie aan: De Classieke vergadering keurt het ten zeerste af, indien leden eener kerk in een naburige kerk den dienst des Woords bijwonen, omdat zij bezwaren hebben tegen hun eigen leeraar en spreekt uit, dat desulken zich bij hun leeraar en den kerkeraad moeten verzoeken, ten einde hunne bezwaren te doen hooren, terwijl zij als ongehoorzaam moeten beschouwd worden, wanneer zij ten dezen in gebreken blijven.

Classis 's-Bosch, gehouden te 's-Bosch 15 Oct. 1895.

Naar toerbeurt wordt Ds. Binna aangewezen als praeses, Ds. Mulder als scriba, Ds. van Haeringen als assessor.

Bijkiens mededeeling van den deputaat voor Hulpbehoefende kerken hebben de algemeene deputaten afzijdend beschikt op Helmonds aanvraag, om f 100 ter tegemoetkoming in den dienst des Woords. Tegevoelend, ten einde zoveel mogelijk hulp te bieden, op de Provinciale Synode van N-Brabant Helmonds toestand bloot te leggen.

Agendum voor de Provinciale Diaconale Conferentie der Gereformeerde kerken in Zuid-Holland.

Te houden te Dordrecht, Woensdag 6 November 1895 in het kerkgebouw a.n. Kromhout.

a. Opening der vergadering te 9 1/2 uur. b. Mededeelingen. c. Verkiezing van het Moderamen, Praeses, Assessor, 2 Scribae.

d. Lezing der Presentielijst. e. Behandeling der ingekomen vragen en voorstellen.

f. Pauze van 1—1 1/2 uur. g. Retraat van den Wel-Eerw. Heer C. van Proosdij van Leiden.

De hooge waardij van 's menschen lichaam voor den Christen drijfkracht tot het oefenen van barmhertigheid. h. Sluizing 5 uur.

Vragen en Voorstellen. 1. Mag een Diaken der Geref. kerk lid zijn van eene particuliere Armenzorg?

2. Heeft de Diaconie de schulden van de Armen der gemeente aan te zuiveren?

3. Is het wenschelijk eene Provinciale Kerk niet op het leven te roepen tot ondersteuning van lidjes, die verpleging in een onzer Gereformeerde stichtingen behoeven?

4. Mag de Directie van het Prov. Weeshuis te Middelharnis een wees wegature, die, zooals men zegt, aan kwaad zeer lijd, zonder eenige bezoldiging en die daar al 5 jaren was geweest, alhoewel hij een mede-erigenaam is?

5. Hoe ver strekt zich de Armenverzorging uit?

6. Is het gewenscht, dat de Diaconie der Geref. kerken samenwerken in zake de Armenverzorging met de Diaconie van andere kerkenootschappen en het Burgerlijk Armenbestuur?

7. Wat kunnen de oorzaken zijn, dat de beginselen, door ons beleden bij het begin der Reformatie betreffende het Diaconaat niet in de praktijk worden toegepast? En hoe zijn die oorzaken weg te nemen?

8. Zou het niet wenschelijk zijn, dat bij de bediening des Woords de gemeente van tijd tot tijd door den Leeraar in hoofdzak bepaald werd bij het oefenen der Barmhertigheid, waar Diakenen nog zoo veel en verlei noodden en ellenden lijdelijk moeten aanzien, omdat hun tot hertoe de middelen ontbreken?

9. Mogen bij beoelening in natura levensmiddelen worden verstrekt op de goedkoopste mogelijke wijze, ook al worden lidmaten der kerk daardoor benadeeld in hun nering, hanteering, beroep of bedrijf?

10. Is het niet het oog op de Geref. kerkorde wenschelijk, dat ons Provinciaal Weeshuis te Middelharnis door Predikanten in plaats van Diakenen bestuurd wordt?

11. De vergadering spreke uit, dat de zuster- verhouding waarin de Geref. kerken tot elkander staan, de verplichting oplegt aan de geveerde diaconale kassen, om de noodlijdenden te ondersteunen.

12. Hoe te handelen met leden der kerk, die, door slepende ziekte verhinderd, niet in eigen behoefte genoegzaam kunnen voorzien en nog een weinige kapitaal, bijv. eenige honderden gulden hebben; moet men ze dan steunen of is de weg deze, dat ze eerst hun eigen sommetje opmaken?

13. Hoe te handelen met hen, die wel redelijk getrouw den dienst des Woords bijwonen, doch niet tot het H. A. zijn toegelaten, als ze werkelijk behoefte hebben?

Op welke wijze, vooral als de kas schraal is, zal men dan handelen?

14. Hebben de Diaconie der Geref. kerken in Zuid-Holland aanspraak om sinderjarige wezen in het Prov. Weeshuis te plaatsen? Zoo ja, welke voorwaarden zijn er aan verbonden?

15. Welke zou de geschikte vorm zijn van beoelening aan de verschillende Armen?

16. Staat het Diaconaat vrij, om met eene plaatselijke Vereeniging buiten de Geref. kerk tot verlening van »Hulp in Nood» samen te werken?

17. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

18. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

19. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

20. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

21. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

22. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

23. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

24. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

25. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

26. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

27. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

28. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

29. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

30. Mogen Diakenen en Leden hulp van een particuliere Vereeniging aannemen?

toe leuning der brug aan de eene zijde bezwaren en sturte nu in de rivier. Dit maakte den strijd nog hachelijker. Naast den doof door de hand des vijands, dreigde thans die in het water. Doch niemand lete er op. Met woede grepen de strijdenden elkander telkens op nieuw aan, wel wetend dat deze strijd alles zou beslissen.

Generaal Vives van zijn paard gestegen, dat hem op 't oogenblik toch niet dienen kon. Stampvoetend van ongeduld en toorn liep hij aan den oever heen en weder; 't was zelfs hem onmogelijk door het gewoel op de brug heen te dringen; en wat zou het ook gebaat hebben! Met woede aanschouwde hij het hoe zijn troepen, wat zij ook deden, niet verder kwam, en uit de stad steeds meer verdedigers toestroomden.

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

te leuning der brug aan de eene zijde bezwaren en sturte nu in de rivier. Dit maakte den strijd nog hachelijker. Naast den doof door de hand des vijands, dreigde thans die in het water. Doch niemand lete er op. Met woede grepen de strijdenden elkander telkens op nieuw aan, wel wetend dat deze strijd alles zou beslissen.

Generaal Vives van zijn paard gestegen, dat hem op 't oogenblik toch niet dienen kon. Stampvoetend van ongeduld en toorn liep hij aan den oever heen en weder; 't was zelfs hem onmogelijk door het gewoel op de brug heen te dringen; en wat zou het ook gebaat hebben! Met woede aanschouwde hij het hoe zijn troepen, wat zij ook deden, niet verder kwam, en uit de stad steeds meer verdedigers toestroomden.

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een loon wachtte hem als de aanslag gelukte. Hoe dankbaar zou de keizer hem zijn! En daarom — het uiterste moest gewaagd!

»Dat kan nog lang duren,» sprak hij tot een officier, die bij hem stond. »Dat volk vecht als leeuwen: ik had het niet verwacht.»

»Ja,» antwoordde de ander, een grijze snorbaard, »de Duitschers zijn niet gemakkelijk als zij hun kracht toonen. Daarbij zijn deze lieden gewoon de wapenen te hanteeren en zij vechten niet om loon, maar voor hun stad, voor vrouw en kind. 't Wordt een heete strijd.»

Dit begreep de generaal ook. Toch was hij besloten 't uiterste te wagen. Zou hij, een veldheer, het opgeven tegen burgers! En bovendien, welk een eer en welk een lo